

Strindberg a écrit le poème vers l'avenue de Neuilly

Avenue de Neuilly
il y a un abattoir,
et quand je vais en ville,
Je passe toujours par là.
La grande fenêtrte ouverte
il brille d'un sang si rouge,
sur des dalles de marbre blanc
où la viande fraîchement abattue
est fumée.
Aujourd'hui, il était accroché à la
porte vitrée
un cœur, je pense à un veau,
comme emballé dans du papier
gaufre
J'ai senti dans le froid trembler.

Vid avenue de Neuilly
där ligger ett slakteri,
och när jag går till staden,
jag går där alltid förbi.

Det stora öppna fönstret
det lyser av blod så rött,
på vita marmorskivor
där ryker nyslaktat kött.

I dag där hängde på glasdörrn
ett hjärta, jag tror av kalv,
som svept i gauffrerat papper
jag tyckte i kölden skalv.

Puis il y a eu des pensées rapides
au vieux Norrebro-Bazarn,
où brille la rangée de fenêtres
vu par les femmes et les enfants.
Il est suspendu à la fenêtre de la
bibliothèque
un petit livre à peine vêtu.
C'est un coeur en retrait
qui y pend à son crochet.

Då gingo hastiga tankar
till gamla Norrebro-Bazarn,
där lysande fönsterraden
beskådas av kvinnor och barn.

Där hänger på boklådsfönstret
en tunnklädd liten bok.
Det är ett urtaget hjärta
som dinglar där på sin krok.

Vid avenue de Neuilly
av August Strindberg

Ur Sömngångarnätter på vakna dagar från 1884

Vid avenue de Neuilly
där ligger ett slakteri,
och när jag går till staden,
jag går där alltid förbi.

Det stora öppna fönstret
det lyser av blod så rött,
på vita marmorskivor
där ryker nyslaktat kött.

I dag där hängde på glasdörren
ett hjärta, jag tror av kalv,
som svept i gauffrerat papper
jag tyckte i kölden skalv.

Då gingo hastiga tankar
till gamla Norrebro-Bazarn,
där lysande fönsterraden

beskådas av kvinnor och barn.

Där hänger på boklådsfönstret
en tunnklädd liten bok.

Det är ett urtaget hjärta
som dinglar där på sin krok.